

Stilling, med andre Ord et Forslag, der var udarbejdet efter de Principper, som Mindretallet i Kommissionen gjorde gældende. Hyorledes Ministeriets Stilling vil blive, naar et saadant Forslag fremkommer, og man kan overveje alle Muligheder, derom kan jeg i Øjeblikket ikke udtale mig.

Ministeriet har altsaa set sig nødsaget til at fremsætte dette Lovforslag for sig, for at det kunde nyde Fremme. Jeg syntes ikke, at der var nogen Grund til, at et Lovforslag, hvorom der var Enighed hos alle, og som derfor har Udsigt til let og hurtigt at kunne gaa gennem Rigsdagen, skulde opholdes ved et andet, hvis Vej gennem Rigsdagen under alle Omstændigheder ikke kan ventes at blive saa let som dette Lovforslags. Og at Lovforslaget afhjælper en stor Mangel, derom er alle enige. Man er enig om, at der bør stræbes henimod, at de fattige og alderdomsunderstøttede ligesom andre kan faa Adgang til frit at vælge deres Læge. Det er saa stort et Fremskridt, at det ikke bør opholdes ved den Uenighed, der kan komme til at opstaa om en Ordning af hele Embedslægevæsenet. Dette har været Tanken fra Ministeriets Side. Jeg haaber, at ogsaa et Lovforslag om Embedslægevæsenets Ordning kan fremkomme. Ministeriet har, som sagt, udbedt sig et Forslag i saa Henseende fra Sundhedsstyrelsen, men dette er ikke fremkommet. Jeg vil benytte Lejligheden til at tilføje, at Sagen ligger mig i allerhøjeste Grad paa Sinde, og at det vilde være mig en ganske overordentlig stor Glæde, om det kunde lykkes mig at faa Embedslægevæsenet omordnet. Derfor skal Sagen fra min Side blive fremmet saa hurtigt, som det overhovedet lader sig gøre.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser er der ikke fremkommet nogen Bemærkning, bortset fra en enkelt af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) med Hensyn til § 2. Det ærede Medlem formente, at Bestemmelsen om, at Formanden i Voldgiftsretten skal være en Jurist, valgt blandt Medlemmerne af Landets kollegiale Domstole, maaske burde forandres. Naar Ministeriet har fundet det rettest at indsætte denne Bestemmelse, skyldes det den Omstændighed, at denne Voldgiftsret, hvad det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, ikke alene kommer til at virke som en mæglende Voldgiftsret, men ogsaa som en dømmende, om man kan bruge det Udtryk. Det forekommer mig derfor rettest, at der er en Jurist som Formand i Voldgiftsretten, navnlig ogsaa da der i § 5 henvises til Loven om Oprettelse af en

fast Voldgiftsret af 12. April 1910, saaledes at den Rettergangsform, der finder Sted for den her omhandlede Voldgiftsret, saavidt muligt skal være i Overensstemmelse med den, der findes ved den faste Voldgiftsret, og den hviler, som bekendt, paa de Regler, der er fastsat i Loven om Retsplejen af 26. Marts 1909. For at disse Regler kan opfyldes, bør der sikkert være en Jurist som Formand i Voldgiftsretten.

Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig, idet jeg takker for den villige Behandling, som dette Lovforslag i det hele har faaet.

Brorsen: At det har været Medicinalkommissionens Mening, at dette Lovforslag og et Lovforslag om en Omordning af hele Embedslægevæsenet skulde følges ad, er meget let at bevise — det er for Resten heller ikke blevet bestridt. Jeg kan blot henvise til den Sammenkoblingsparagraf, som findes i Forslaget om en Omordning af Embedslægevæsenet. Der hedder det netop, at det ene Lovforslag ikke bør blive ophøjet til Lov, inden det andet bliver gennemført. Jeg fastholder fremdeles, at det efter min Mening absolut vil være forkert at fremme dette Lovforslag isoleret. Naar vi gennemfører et Forslag om Omordningen af Embedslægevæsenet, er det jo Meningen, at Embedslægerne fremtidig skal have helt nye og betydningsfulde Opgaver; de skal foretage mange forskellige Ting. Det er da meget naturligt samtidig at sige til dem: Da I nu skal have en helt ny Arbejds- mark, bør I ogsaa være fri for en Del af de Pligter, I for Tiden har; I skal fritages for den kommunale Sygepleje, for den Pligt, I nu har til at besøge Fattigpraksis i Kommunen. Men at sige saaledes: I faar den samme Embedsløn som hidtil — den er ganske vist ikke stor, den er vist ogsaa for lille —, men I kan nu blive fri for det betydelige Arbejde, I for Øjeblikket har med at passe den kommunale Fattigpraksis — det forekommer mig at være urigtigt. Naar Embedslægerne bliver fri for en Pligt, de nu for Tiden har, er det ganske naturligt at paalægge dem en anden i Stedet for.

Justitsministeren (Bilow): Jeg er selvfølgelig enig med det ærede Medlem (Brorsen) i, at Medicinalkommissionen er gaaet ud fra, at begge Lovforslag bør fremmes samtidig; men jeg ser ikke, at der er nogen uovervindelig Hindring for at gennemføre dette Lovforslag isoleret. Hvis det skulde være nødvendigt at sikre sig mod, at Distriktslægerne bagefter med fuld Føje